

Clinica dermato-venerică (cond.: prof. dr. E. Ujváry, doctor-docent)
și Laboratorul Policlinicii nr. 2 (cond. dr. I. Biró) din Tîrgu-Mureș

OBSERVAȚII ASUPRA FLOREI MICOTICE CULTIVATE DIN LEZIUNILE DERMATOLOGICE ÎN PERIOADA 1968—1972

dr. E. Ujváry, G. Horváth, dr. L. Nüszl, dr. Irina Timaru-Veress,
dr. Angela Donáth

Am studiat flora micotică pe baza culturilor provenite din însămînțarea produselor patologice ale leziunilor dermatologice suspectate de natură micotică.

În această perioadă, din totalul de 4783 de însămînțări s-au obținut 1384 rezultate micologice pozitive (30%). Repartizarea cazurilor după diagnosticul clinic:

— tinea superficială a pielii păroase a capului, cuprinzând pilomicozele: microsporia, tricofitia și favusul 237 cazuri, din care micologic pozitive 117 cazuri;

— tinea foliculară semiprofundă și profundă, cuprinzând procesele foliculare supurate: 70 cazuri, micologic pozitive 13;

— tinea pielii glabre, cuprinzând candidoza, tricofitia, epidermofitia cutanată în diferite localizări: 1639 cazuri, micologic pozitive 731;

— onicomicoza și perionixis: 190 cazuri, micologic pozitive 111;

— vulvovaginite: 2647, micologic pozitive 412.

Flora micotică cultivată este reprezentată prin tulpini felurite, între care predomină genul *Candida* și dermatofitonii keratofili din genul *Trichophyton* și *Epidermophyton*. Dintre speciile cultivate, pe primul loc se situează *Candida albicans*, fiind prezentă în special în cazurile de vulvovaginită, de tinea pielii glabre și de onicomicoză și perionixis. *Candida albicans* a fost prezentă și în materialul recoltat de la unele cazuri de tinea foliculară semiprofundă și profundă. Pe lângă *Candida albicans* prezența speciilor de *Candida guilliermondii*, *Candida tropicalis* și *Candida pseudotropicalis* apar în cazuri de tinea pielii glabre, vulvovaginite, onicomicoze și perionixis.

Dintre agenții parazitari criptogamici cel mai frecvent cultivat este *Candida albicans*, fapt care solicită o atenție sporită datorită complicațiilor posibile, cât și dificultăților terapeutice.

Dermatofitonii din genul *Trichophyton* apar în variate afecțiuni cutanate, reprezentați prin specii felurite: *Trichophyton rubrum*, *Trichophyton faviforme album*, *Trichophyton violaceum*, *Trichophyton mentagrophytes*, *Trichophyton muris* etc. Relevăm incidența din ce în ce mai sporită a speciei *Trichophyton rubrum* în cele mai felurite afecțiuni cutanate, privind topografia și forma de manifestare, ceea ce reflectă capacitatea pluripotențială a acestui dermatofit. Se constată prezența lui în tinea superficială a pielii păroase, în tinea foliculară semiprofundă și profundă, precum și în cazurile unghiale. În tinea pielii glabre se manifestă prin aspecte clinice felurite, prin procese descuamative superficiale, vesiculo-pustuloase, eczematiforme și forme hiperkeratozice de localizare și extindere variată. Dermatamicozele cauzate de *Trichophyton rubrum* pot crea deosebite dificultăți terapeutice.

Semnalăm prezența *Trichophyton-ului muris* într-un caz de pilomicoză.

La un număr apreciabil de cazuri de tinea pielii glabre genul *Epidermophyton* era reprezentat prin *Epidermophyton floccosum*, rămânând însă mult în urma proceselor cutanate determinate de *Candida* sau *Trichophyton*.

În perioada la care ne referim se constată prezența cu totul sporadică a speciilor de *Microsporon audouinii* și de *Achorion schönleini*. De asemenea semnalăm prezența *Microsporonului gypseum* într-un caz de pilomicoză.

Socotim că nu este lipsită de interes cultivarea unor specii aparținând genului de *Geotrichum*, *Torulopsis*, *Rhodotorula*, *Saccharomyces*, *Aspergillus*, *Alternaria*, *Cephalosporium* în culturi pure sau asociate ale produselor patologice recoltate din unele cazuri de tinea pielii glabre, de vulvovaginită, de onicomicoză și perionixis, chiar și în cazurile de pilomicoze

uscate și supurate. Micromicetele sînt organisme ubicvitare și în anumite condiții favorabile pot ajunge la deșteptarea potențialului lor patogen. Deci prezența lor poate fi interpretată ca agenți nepatogeni aflați la granița între saprofitism și parazitism, ca agenți patogeni asociați sau chiar primordiali. Elucidarea rolului patogen pe care-l pot avea aceste micromicete reclamă efectuarea examinărilor micologice cantitative și prezența lor nu poate fi neglijată.

Confruntînd rezultatele relatate în prezenta comunicare cu cele observate într-o perioadă anterioară, se constată variații deosebite intervenite în acest timp în flora micotică (1, 3, 4).

În perioada între 1954—1961, exceptînd *Candida*, din 1364 dermatofiți cultivați *Microsporium audouini* și *Achorion schönleini* au fost prezenți în proporție de 58,09%, respectiv 8,7%, iar în perioada între 1968—1972 din 183 dermatofiți, aceste specii au fost găsite în proporție de 2,8% respectiv 2,2%.

În perioada între 1954—1961 din 375 specii de *Trichophyton* cultivate *Trichophyton violaceum*, *Trichophyton faviforme*, *Trichophyton rubrum* au fost prezenți în proporție de 12%, 8% respectiv 6,66%, iar în perioada între 1968—1972 din 107 specii de *Trichophyton* în proporție de 1,06, 19,6 respectiv 22,4%. Incidența mai sporită a *Trichophyton*-ului faviforme se explică prin prezența zootehniei dezvoltate pe teritoriul arondat clinicii.

Sosit la redacție: 21 ianuarie 1974.

Bibliografie

1. Cojocaru I.: *Dermato-Venerologia* (1972), 17, 6, 501;
 2. Flórián E.: *Dermato-Venerologia haladása* (1972), 16, 87;
 3. Ujváry E., Orlik, I., Donáth Angela: *Rev. Med.* (1963), 1, 73;
 4. Ujváry E., Orlik I., Donáth Angela: *Dermato-Venerologia*, (1965), 10, 4, 339.
-